

Wandeling Mijnwerkerspad Ronse

Start en parking: Parking aan kruispunt van Mr. Beylsstraat en Rotterij (P1)

Bereikbaarheid: met de trein tot in Ronse en de lijnbus 72 tot de halte 'Rotterij' of belbus nr. 460 Ooststraat, halte 207798

Toegankelijkheid: Goede wandelschoenen. Zowel verharde als onverharde, soms slijkerige wegen.

Afstand: 6,5 km

Knooppuntenvolgorde: P1-P2-P4-P3-P7-P8-P9-P6-P5-P1

Wandelbeschrijving:

De wandeling start aan het infobord van de oude spoorweglijn 87 (**weetje A**). We wandelen op de voormalige spoorwegbedding, nu het 'mijnwerkerspad' genoemd, die geasfalteerd is tot Ellezelles. In het begin kunnen we rechts nog de stad Ronse waarnemen, met de Hotond en de Hemelberg op de achtergrond. Na een tijdje worden we langs beide zijden van de weg omgeven door bomen als es, zomereik, wilg, berk en zoete kers en struiken als hazelaar, meidoorn en vlier waardoor we als het ware in een tunnel lopen. Ruim 500 m verder wandelen we over een brug die ons over de Ooststraat brengt. Ongeveer 300 m verder zien we aan onze rechterkant de ingang van het geboortebos (**weetje B**, =P2).

Een tiental meter vóór de ingang van het geboortebos slaan we aan het paaltje met het logo van een trage weg links af. We landen op voetweg 225 die overgaat in een brede landbouwweg. Aan het einde slaan we rechts af, de aarden buurtweg 'Ter Guchten' in. Aan het volgende kruispunt (=P4) slaan we de 'Verbrandenbosstraat' naar rechts in. Langs deze aardeweg passeren we aan onze linkerkant de poelenweide. Dit is een reservaat van Natuurpunt dat we herkennen aan de knotwilgen die aan de rand van de weg staan. Aan de andere kant van de weg ligt een rietveld dat ook een reservaatperceel van Natuurpunt is. Na een bocht naar rechts komen we even verder aan een brug (=P3). We bestijgen de trap, links van de brug, en bereiken zo terug het mijnwerkerspad dat we naar links volgen.

Eerst ligt de voormalige spoorwegbedding duidelijk hoger dan de lager gelegen bospercelen. Een paar honderd meter verder is dit juist omgekeerd. Aan het volgende kruispunt (=P7) slaan we rechts af en maken zo een bocht van 180 graden. 100 meter verder maken we een bocht van 90 graden naar links met aan onze linkerkant terug een 'rustig plekje' van Natuurpunt. Bovenaan, aan het einde van de holle weg, zien we recht voor ons de Kattemolen. We gaan niet rechtdoor maar slaan links af en volgen de nagenoeg vlak gelegen aardeweg die de grens vormt met Wallonië. Aan de linkerkant liggen twee hooilandpercelen van Natuurpunt die omzoomd zijn door streekeigen struiken als meidoorn, sleedoorn, veldesdoorn, hazelaar en Gelderse roos.

Een 200 m verder (=P8) slaan we linksaf en dalen zo langs de landschappelijk mooie buurtweg tot we terug aan het mijnwerkerspad komen (=P9). We gaan rechtdoor, langs een onverharde weg. Links van ons ligt een boomgaard en een akkerreservaat (**weetje C**). Aan het volgende kruispunt slaan we links af, in het rustige asfaltbaantje Waaienberg dat we blijven volgen tot de Maagdenstraat (=P6). Hier slaan we links af en volgen deze straat tot voorbij huisnummer 34 waar we rechts afslaan. Deze buurtweg (Matersveldstraat) brengt ons terug tot de Maagdenstraat. We slaan links af en 50 meter verder rechts af (tussen huisnummer 45 en 47, =P5). Deze buurtweg brengt ons een paar honderd meter verder terug tot aan onze startplaats.

Weetjes

A. De Fossetrein van Zottegem – Ronse – Blaton.

De Fossetrein bracht de mijnwerkers ('Fosse mannen') van Zottegem en omstreken naar de Borinage van 1883 tot 1963. Deze 'spoorlijn 82' stopte o.a. in Strijpen, Rozebeke, Michelbeke, Nederbrakel, Opbrakel, Flobecq-bois, Ellezelles en Ronse. Van Ronse spoorde de trein via spoorlijn 87 naar Ellezelles over Flobecq tot Blaton en verder tot Bernissart.

B. In het geboortebos van Ronse worden sedert 2006 elk jaar boompjes geplant door ouders die in het afgelopen jaar een nieuwe spruit mochten verwelkomen. Dit gebeurt in een organisatie van de Gezinsbond samen met Natuurpunt en de stad Ronse. Op termijn is hier een wandel- en speelbos van bijna twee ha groot voorzien.

C. Deze akker wordt jaarlijks ingezaaid maar de oogst blijft ongemoeid in het najaar en de winter. De achtergebleven zaden en de aanwezigheid van een struikenrijke omgeving zorgen ervoor dat akkervogels zoals de geelgors hier kunnen overleven. Je herkent zijn deuntje gemakkelijk als je de 5de symfonie van Beethoven kent.

Filip Keirse, november 2016